

V Bruseli 31. júla 2025
(OR. en)

11314/25

**Medziinštitucionálny spis:
2025/0243 (NLE)**

**COPEN 201
DROIPEN 78
JAI 1041
ENV 705
RELEX 1010**

NÁVRH

Od:	Martine DEPREZOVÁ, riaditeľka, v zastúpení generálnej tajomníčky Európskej komisie
Dátum doručenia:	29. júla 2025
Komu:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generálna tajomníčka Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	COM(2025) 433 final
Predmet:	Návrh ROZHODNUTIE RADY o podpise, v mene Európskej únie, Dohovoru Rady Európy na ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2025) 433 final.

Príloha: COM(2025) 433 final

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 29. 7. 2025
COM(2025) 433 final

2025/0243 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

**o podpise, v mene Európskej únie, Dohovoru Rady Európy na ochranu životného
prostredia prostredníctvom trestného práva**

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Tento návrh sa týka podpisu, v mene Európskej únie, Dohovoru Rady Európy na ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva (ďalej len „dohovor“).

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Trestné činy proti životnému prostrediu spôsobujú značné škody na životnom prostredí, ľudskom zdraví a hospodárstve a stávajú sa čoraz väčším problémom v EÚ a na celom svete. Trestné činy proti životnému prostrediu predstavujú po obchodovaní s drogami, obchodovaní s ľuďmi a falšovaní štvrtú najväčšiu oblasť organizovanej trestnej činnosti na svete. Rastie mierou 5 % až 7 % ročne¹. Trestné činy ako nezákonné odlesňovanie, znečisťovanie vody, ovzdušia a pôdy, obchodovanie s látkami poškodzujúcimi ozónovú vrstvu, pytliactvo a iné trestné činy výrazne poškodzujú biodiverzitu, ľudské zdravie a ničia celé ekosystémy. Celosvetový vplyv vzniknutých škôd a degradácie, ktoré často zahŕňajú organizovanú trestnú činnosť v nadnárodnom meradle, si vyžaduje rozhodné kroky, silnú medzinárodnú spoluprácu založenú na spoločnom chápaní kategórií trestných činov proti životnému prostrediu, sankcie a cezhraničnú spoluprácu.

EÚ v posledných desaťročiach postupne zintenzívnila svoje úsilie o reguláciu konania, ktoré poškodzuje životné prostredie. Vo významnom počte legislatívnych nástrojov EÚ, najmä v smerniciach, sa v súčasnosti stanovujú príslušné normy a limity pre rôzne oblasti životného prostredia a súvisiace povinnosti pre zodpovedné subjekty. V záujme ďalšieho zlepšenia ochrany životného prostredia a posilnenia boja proti trestným činom proti životnému prostrediu prijala EÚ smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1203 z 11. apríla 2024 o ochrane životného prostredia prostredníctvom trestného práva, ktorou sa nahrádzajú smernice 2008/99/ES a 2009/123/ES (ďalej len „smernica o trestných činoch proti životnému prostrediu“). V smernici o trestných činoch proti životnému prostrediu sa stanovujú spoločné minimálne pravidlá, pokiaľ ide o vymedzenia trestných činov a sankcií v záujme účinnejšej ochrany životného prostredia, ako aj pokiaľ ide o opatrenia na prevenciu trestnej činnosti v oblasti životného prostredia a boj proti nej a na účinné presadzovanie práva Únie v oblasti životného prostredia. Smernica o trestných činoch proti životnému prostrediu nadobudla účinnosť 20. mája 2024 a od členských štátov sa v nej vyžaduje, aby do 20. mája 2026 prijali potrebné transpozičné opatrenia.

Rada Európy ako inštitúcia, ktorá prijala prvý medzinárodný nástroj na boj proti trestným činom proti životnému prostrediu, t.j. Dohovor na ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva z roku 1998²) (ďalej len „dohovor z roku 1998“), takisto uznáva potrebu posilneného medzinárodného prístupu k boju proti týmto trestným činom.

Dohovor z roku 1998 nikdy nenadobudol platnosť, pretože nebol dosiahnutý potrebný minimálny počet ratifikácií alebo pristúpení.

Riadiaci výbor Rady Európy pre dohľad nad činnosťami v oblasti prevencie a kontroly trestnej činnosti a ich koordináciu – Európsky výbor pre problémy kriminality (ďalej len „CDPC“) – preto zriadil pracovnú skupinu expertov na ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva (ďalej len „CDPC-EC“), aby v rámci štúdie

¹ UNEP-INTERPOL, hodnotenie rýchlej reakcie: Nárast trestných činov proti životnému prostrediu, jún 2016.

² Dohovor na ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva, ETS č. 172, prijatý 4. novembra 1998.

uskutočniteľnosti³⁾ posúdila, či by vypracovanie nového dohovoru, ktorým by sa nahradil existujúci dohovor z roku 1998, mohlo predstavovať uskutočniteľný a vhodný ďalší postup a v júni 2022 táto skupina rozhodla, že vypracovanie nového dohovoru je uskutočniteľné a vhodné.

Výbor ministrov Rady Európy prijal 23. novembra 2022 mandát nového Výboru expertov na ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva (ďalej len „PC-ENV“)⁴⁾. PC-ENV bol pod vedením Výboru ministrov a CDPC zriadený a poverený vypracovaním nového Dohovoru na ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva.

Únia rokovala o dohovore na základe článku 216 ods. 1 štvrtej možnosti Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), podľa ktorého môže Únia rokovať o medzinárodnej dohode a uzavrieť ju, ak sa táto dohoda „[...] môže dotknúť spoločných pravidiel alebo pozmeniť ich pôsobnosť“.

Európska komisia zastupovala Úniu na rokovaníach o dohovore v súlade s článkom 218 ods. 3 a 4 ZFEÚ v súlade s rozhodnutím Rady, ktorým sa Európska komisia poveruje účasťou na rokovaníach⁵⁾.

Únia sa aktívne zapojila do rokovaní a jej cieľom bolo zabezpečiť zlučiteľnosť dohovoru s právom Únie, súlad so smernicou o trestných činoch proti životnému prostrediu, ako aj kvalitu a pridanú hodnotu dohovoru na medzinárodnej úrovni.

Po niekoľkých kolách rokovaní⁶⁾ sa PC-ENV na svojom štvrtom zasadnutí, ktoré sa konalo 4. až 7. júna 2024, dohodol na znení nového dohovoru.

Výbor ministrov Rady Európy prijal Dohovor [...] a otvoril ho na podpis [...] v [...].

Účelom tohto návrhu je začať proces podpisovania dohovoru Úniou s úmyslom jeho neskoršieho uzavretia prostredníctvom predloženia návrhu Rade, aby prijala rozhodnutie o poverení Únie na podpis dohovoru v súlade s článkom 218 ods. 5 ZFEÚ.

Dohovor je v plnej miere zlučiteľný s právom Únie vo všeobecnosti a konkrétne so smernicou o trestných činoch proti životnému prostrediu a jeho cieľom je globálne presadzovať kľúčové koncepcie prístupu Únie k trestným činom proti životnému prostrediu medzi ostatnými členmi Rady Európy a kľúčovými medzinárodnými partnermi, ktorí sa môžu stať zmluvnou stranou dohovoru.

• **Obsah dohovoru**

Cieľom dohovoru je účinne predchádzať trestným činom proti životnému prostrediu a bojovať proti nim, podporovať a posilňovať vnútroštátnu a medzinárodnú spoluprácu a stanoviť minimálne pravidlá, ktorými sa majú štáty riadiť vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch.

Dohovor sa týka prevencie, odhaľovania, vyšetrovania, stíhania a sankcionovania trestných činov a vymedzujú sa v ňom pojmy „protiprávny“, „voda“, „ekosystém“ a „odpad“. Tieto vymedzenia sú plne v súlade s príslušnými vymedzeniami a pojmi podľa práva EÚ.

³⁾ Štúdia uskutočniteľnosti o ochrane životného prostredia prostredníctvom trestného práva „CDPC(2021)9-Fin“.

⁴⁾ Európsky výbor pre problémy kriminality (CDPC) – mandát Výboru expertov na ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva (PC-ENV), CM(2022)148-add2final.

⁵⁾ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2023/2170 z 28. septembra 2023, ktorým sa Európska komisia poveruje, aby sa v mene Európskej únie zúčastnila na rokovaníach o dohovore Rady Európy, ktorým sa nahrádza Dohovor na ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva z roku 1998 (ETS č. 172).

⁶⁾ Rokovania sa uskutočnili v dňoch 16. – 18. októbra 2023, 27. – 29. februára 2024 a 4. – 7. júna 2024.

Dohovorom sa jeho zmluvné strany zaväzujú, že vykonajú potrebné opatrenia na prijatie ustanovení uvedených v dohovore. Zahŕňa opatrenia zamerané na to, aby sa protiprávne konanie, na ktoré sa vzťahuje dohovor, stanovilo vo vnútroštátnom práve ako trestné činy, a aby sa stanovili príslušné sankcie, ako aj niekoľko opatrení na zabezpečenie účinného boja proti trestným činom proti životnému prostrediu vrátane opatrení týkajúcich sa zdrojov, odbornej prípravy, spolupráce a strategických prístupov.

Kapitola o trestnom práve hmotnom sa týka protiprávných a úmyselných trestných činov súvisiacich so znečisťovaním životného prostredia, uvádzaním výrobkov na trh v rozpore s environmentálnymi požiadavkami, trestných činov súvisiacich s chemickými látkami, rádioaktívnymi materiálmi alebo látkami, ortuťou, látkami poškodzujúcimi ozónovú vrstvu a fluórovanými skleníkovými plynmi, trestných činov súvisiacich s odpadom, so zariadeniami, s loďami, ako aj protiprávnym odberom povrchovej alebo podzemnej vody, obchodovaním s protiprávne vyťaženým drevom, protiprávnou ťažbou a usmrtením, zničením, odchytom a držbou chránených voľne žijúcich živočíchov alebo rastlín, obchodovaním s chránenými voľne žijúcimi živočíchmi alebo rastlinami, protiprávnym poškodzovaním biotopov v chránenej lokalite a trestných činov súvisiacich s inváznymi nepôvodnými druhmi.

V dohovore sa ďalej stanovuje, že za obzvlášť závažný trestný čin sa považuje ktorýkoľvek z trestných činov, na ktoré sa vzťahuje dohovor, ak bol spáchaný úmyselne a viedol k obzvlášť závažnej škode alebo zničeniu.

Osobitná časť venovaná všeobecným ustanoveniam trestného práva obsahuje ustanovenia o podnecovaní, napomáhaní a navádzaní a pokuse, súdnej právomoci, zodpovednosti právnických osôb, sankciách a opatreniach, priťažujúcich okolnostiach a zohľadnení predchádzajúcich rozsudkov vynesených inou zmluvnou stranou. Sankcie pre fyzické osoby by mali zahŕňať trest odňatia slobody a môžu zahŕňať aj peňažné sankcie. Sankcie pre právnické osoby by mali zahŕňať trestné alebo iné ako trestné peňažné sankcie a mohli by zahŕňať aj iné opatrenia, ako je zákaz vykonávania obchodnej činnosti, vylúčenie z nároku na verejné príspevky, pomoc alebo prístup k verejnému financovaniu a nariadenie súdneho dohľadu. Zmluvné strany by takisto mali umožniť zaistenie a konfiskáciu prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti pochádzajúcich z trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom.

Vyšetrovanie a stíhanie trestných činov by nemalo podliehať sťažnosti. Osoby, ktoré majú dostatočný záujem alebo tvrdia, že pretrváva porušovanie práva, a mimovládne organizácie podporujúce ochranu životného prostredia by mali mať právo zúčastniť sa na trestnom konaní v rozsahu, v akom takéto práva existujú v krajine zmluvnej strany v konaniach o iných trestných činoch.

Dohovorom sa zmluvné strany zaväzujú k vzájomnej spolupráci a koordinácii v súlade s týmto dohovorom a prostredníctvom uplatňovania príslušných medzinárodných a regionálnych nástrojov spolupráce v trestných veciach. Umožňuje sa ním aj výmena informácií medzi zmluvnými stranami, pričom je potrebné dodržiavať pravidlá ochrany údajov.

Okrem toho sa v dohovore stanovujú opatrenia na ochranu obetí a svedkov alebo osôb, ktoré oznamujú trestné činy alebo inak spolupracujú s justíciou.

Zriadi sa výbor zmluvných strán, ktorý budú tvoriť zástupcovia zmluvných strán a ktorý bude prostredníctvom monitorovacieho mechanizmu monitorovať vykonávanie dohovoru a uľahčovať zber, analýzu a výmenu informácií, skúseností a osvedčených postupov medzi zmluvnými stranami.

Dohovor takisto poskytuje zmluvným stranám základ na uplatnenie určitých výhrad vrátane možnosti organizácií regionálnej integrácie spresniť rozsah určitých pojmov v dohovore na základe ich harmonizovaného práva.

- **Súlady s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

O dohovore sa rokovalo s prihliadnutím na komplexné smernice na rokovania, ktoré Rada spolu s poverením rokovať prijala 28. septembra 2023.

Dohovor je plne v súlade s cieľom Únie dosiahnuť vysokú úroveň ochrany a zlepšenia kvality životného prostredia, ako sa stanovuje v článku 3 ods. 3 Zmluvy o EÚ a článku 191 ZFEÚ.

Dohovor presne odráža rozsah pôsobnosti, štruktúru a obsah smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu a týka sa záležitostí, ktoré patria do právomoci Únie, ako sa vymedzujú v zmluvách.

Právne vymedzenia pojmov a terminológia v dohovore sú v súlade s príslušnými právnymi vymedzeniami a pojmami podľa práva EÚ, napríklad vymedzenie pojmu „ekosystém“ v článku 2 ods. 2 písm. c) smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu a v článku 3 písm. c) dohovoru. Kategórie trestných činov v dohovore zodpovedajú trestným činom stanoveným v smernici o trestných činoch proti životnému prostrediu, ako aj ustanoveniam o zodpovednosti osôb a sankciách; procesných právach a spolupráci; preventívnych opatreniach a zapojení občianskej spoločnosti.

Trestné činy proti životnému prostrediu uvedené v dohovore a ich rozsah pôsobnosti sú jasne vymedzené a sú v súlade s právom EÚ, najmä so zoznamom trestných činov v článku 3 ods. 2 smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu. Zoznam trestných činov, na ktoré sa dohovor vzťahuje, sa týka úmyselného a protiprávneho konania a je v úplnom súlade s trestnými činmi stanovenými v smernici o trestných činoch proti životnému prostrediu. Trestný čin „protiprávneho rybolovu“, ktorý bol v pôvodnom návrhu Rady Európy, nie je zahrnutý do znenia dohodnutého na úrovni expertov, pretože sa na ňom zmluvné strany nezhodli. Nedosiahla sa ani dohoda o rozsahu pôsobnosti a vymedzení trestného činu „protiprávnej ťažby nerastov a kovov a obchodovania s nimi“, ako sa navrhovalo v pôvodnom návrhu Rady Európy. Príslušné ustanovenie bolo prepracované a teraz sa vzťahuje len na banskú činnosť vykonávanú bez zákonom požadovaného povolenia, čo je v súlade so smernicou o trestných činoch proti životnému prostrediu. Okrem toho, podobne ako v smernici o trestných činoch proti životnému prostrediu, sa v dohovore vymedzuje „obzvlášť závažný trestný čin“ v prípade zničenia alebo nezvratnej, rozsiahlej a podstatnej škody, alebo dlhotrvajúcej, rozsiahlej a podstatnej škody na ekosystéme značnej veľkosti alebo environmentálnej hodnoty, alebo biotopu v chránenej lokalite, alebo kvality ovzdušia, pôdy alebo vody.

Ustanovenia z pôvodného návrhu dohovoru Rady Európy týkajúce sa povinností štátu a náležitej starostlivosti, mimovládnych organizácií a občianskej spoločnosti, vzdelávania, účasti súkromného sektora a médií, ako aj posudzovania tvrdení týkajúcich sa životného prostredia boli vypustené a v konečnom znení dohovoru sa nezachovali.

Ustanovenia v dohovore týkajúce sa prevencie a zvyšovania informovanosti, odbornej prípravy odborníkov a zberu údajov sa zmenili a v podstate zosúladiť so zodpovedajúcimi ustanoveniami v smernici o trestných činoch proti životnému prostrediu (napríklad článok 16 a článok 18 smernice).

Všeobecné trestnoprávne ustanovenia týkajúce sa napríklad podnecovania, napomáhania a navádzania a pokusu, súdnej právomoci, zodpovednosti právnických osôb, sankcií a opatrení, zaistenia a konfiskácie a priťažujúcich okolností, ktoré sú súčasťou dohovoru, sú do veľkej miery zosúladené s príslušnými ustanoveniami v smernici o trestných činoch proti

životnému prostrediu. Okrem toho sa tieto ustanovenia premietajú aj do iných nástrojov trestného práva EÚ, ako je smernica (EÚ) 2024/1226 (smernica o vymedzení trestných činov a sankcií za porušenie reštriktívnych opatrení Únie) alebo smernica (EÚ) 2017/1371 (smernica o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva), ako aj smernica (EÚ) 2024/1260 (smernica o vymáhaní majetku a konfiškácii).

Zodpovednosť právnických osôb v článku 34 dohovoru je plne v súlade s ustanoveniami článku 6 smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu, keďže v oboch prípadoch platia rovnaké podmienky a používa sa rovnaké znenie. Aj článok 33 dohovoru týkajúci sa právomoci je v súlade s ustanoveniami článku 12 smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu, keďže v oboch sa stanovujú podobné povinné dôvody na určenie právomoci, a ustanovenie týkajúce sa právomoci v prípade viac ako jednej zmluvnej strany dohovoru zodpovedá svojím obsahom a povahou ustanoveniu v smernici o trestných činoch proti životnému prostrediu.

V ustanoveniach dohovoru týkajúcich sa sankcií pre fyzické osoby sa od zmluvných strán vyžaduje, aby zabezpečili, že trestné činy podľa dohovoru sa budú trestať odňatím slobody (avšak na rozdiel od smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu sa v ňom nestanovujú konkrétne minimálne požiadavky na maximálnu výšku trestu odňatia slobody). Zmluvné strany môžu zaviesť aj peňažné sankcie. Tieto ustanovenia o sankciách pre fyzické osoby sú v súlade so smernicou o trestných činoch proti životnému prostrediu a nachádzajú sa aj v iných nástrojoch trestného práva EÚ, ako je napríklad smernica (EÚ) 2024/1226. V oboch právnych rámcoch sa pre právnické osoby stanovujú peňažné sankcie, ako aj vedľajšie sankcie alebo opatrenia, ako je zákaz vykonávania obchodnej činnosti, vylúčenie z prístupu k verejnému financovaniu vrátane výberových konaní, grantov, koncesíí a odobratie povolení a oprávnení. Všetky druhy sankcií a opatrení uvedené v dohovore sú zahrnuté aj v smernici o trestných činoch proti životnému prostrediu a sú zosúladené s inými trestnoprávnymi nástrojmi EÚ, ako je článok 9 smernice (EÚ) 2017/1371 a článok 7 smernice (EÚ) 2024/1226.

Zaistenie a konfiškácia prostriedkov a príjmov z trestných činov proti životnému prostrediu stanovených v príslušnom právnom rámci sa uvádza v článku 35 ods. 3 dohovoru, ako aj v článku 10 smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu. Koncepcia zaistenia a konfiškácie prostriedkov a príjmov v článku 35 ods. 3 dohovoru je navyše v súlade so smernicou (EÚ) 2024/1260 o vymáhaní majetku a konfiškácii a nariadením (EÚ) 2018/1805 o vzájomnom uznávaní príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu. Podobné ustanovenia o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov možno nájsť aj v článku 10 smernice (EÚ) 2024/1226 a článku 10 smernice (EÚ) 2017/1371.

V oboch právnych rámcoch sa stanovujú priťažujúce okolnosti, v dohovore je to v článku 36 a v smernici o trestných činoch proti životnému prostrediu v článku 8. Zatiaľ čo dohovor obsahuje rovnaké priťažujúce okolnosti ako smernica o trestných činoch proti životnému prostrediu, v smernici sa ide ešte ďalej a uvádzajú sa v nej ďalšie priťažujúce okolnosti, napríklad zničenie dôkazov alebo zastrašovanie svedkov alebo navrhovateľov páchateľom. Okrem toho priťažujúce okolnosti uvedené v článku 8 smernice (EÚ) 2024/1226 takmer úplne odrážajú okolnosti uvedené v dohovore.

Význam práva zúčastniť sa na konaní pre osoby, ktoré majú dostatočný záujem alebo tvrdia, že pretrváva porušenie práva, ako aj pre mimovládne organizácie, ktoré podporujú ochranu životného prostredia, sa zdôrazňuje v článku 39 dohovoru, ako aj v článku 15 smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu.

Kým smernica o trestných činoch proti životnému prostrediu sa bude uplatňovať na trestné činy proti životnému prostrediu v Únii, dohovor má širší geografický dosah, ktorý zahŕňa členské štáty Rady Európy a tretie štáty na celom svete, ktoré sa môžu stať zmluvnými stranami dohovoru. Dohovor tak predstavuje jedinečnú príležitosť na podporu ochrany životného prostredia mimo Únie v rámci medzinárodnej právne záväznej zmluvy.

Podľa smerníc na rokovania by sa malo dosiahnuť, aby bol dohovor zlučiteľný s *acquis* Únie, čo prispeje k plneniu cieľov politiky Únie v oblasti ochrany životného prostredia a čo najviac odzrkadlí rozsah pôsobnosti novej smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu. Výhrada, v ktorej sa spresňuje význam a rozsah pojmov uvedených v článku 56 ods. 3 dohovoru, je nástrojom na zabezpečenie súladu dohovoru s *acquis* Únie vrátane smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu a predovšetkým s ňou.

• **Súlady s ostatnými politikami Únie**

Dohovor je v úplnom súlade s ostatnými politikami EÚ a EÚ nebude musieť meniť svoje pravidlá, predpisy ani normy v žiadnej regulovanej oblasti.

Dohovor má spoločné ciele aj s inými politikami a právnymi predpismi Únie, ktoré sú zamerané na uplatňovanie základných práv zakotvených v Charte základných práv Európskej únie.

Najmä zásada nediskriminácie zakotvená v dohovore je plne v súlade s právnymi predpismi Únie o nediskriminácii a podporí začlenenie hľadiska rovnosti do vykonávania dohovoru.

Dohovor je takisto v súlade s treťou časťou hlavou V ZFEÚ, ktorou sa Európskej únii udeľujú právomoci v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Okrem smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu prijala Európska únia komplexný súbor právnych nástrojov na boj proti trestným činom proti životnému prostrediu, ako aj iným formám trestných činov. Súčasťou tohto právneho rámca sú tieto právne nástroje:

- smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1673 z 23. októbra 2018 o boji proti praniu špinavých peňazí prostredníctvom trestného práva,
- smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb, ktoré nahlásujú porušenia práva Únie,
- smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1260 z 24. apríla 2024 o vymáhaní majetku a konfiškácii,
- nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1727 zo 14. novembra 2018 o Agentúre Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust) a o nahradení a zrušení rozhodnutia Rady 2002/187/SVV,
- nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794 z 11. mája 2016 o Agentúre Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol), ktorým sa nahrádzajú a zrušujú rozhodnutia Rady 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV,
- smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV,
- rámcové rozhodnutie Rady 2008/841/SVV z 24. októbra 2008 o boji proti organizovanému zločinu.

Dohovor je okrem toho v súlade s *acquis* Únie v oblasti ochrany údajov vrátane všeobecného nariadenia o ochrane údajov⁷⁾ a smernice o ochrane údajov v oblasti presadzovania práva⁸⁾. Dohovor je ďalej v súlade s rozsiahlym súborom platných alebo v súčasnosti revidovaných právnych predpisov Únie v oblasti životného prostredia, na ktoré sa vzťahuje nová smernica o trestných činoch proti životnému prostrediu ako horizontálny nástroj. Právo Únie v oblasti životného prostredia a smernica o trestných činoch proti životnému prostrediu sa navzájom ovplyvňujú, keďže vo vymedzení trestného činu podľa smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu sa vyžaduje protiprávne konanie, t.j. porušenie povinností vymedzených v práve Únie v oblasti životného prostredia.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Návrh rozhodnutia o poverení na podpis dohovoru v mene Únie sa predkladá Rade v súlade s článkom 218 ods. 5 ZFEÚ.

V článku 218 ods. 5 ZFEÚ sa stanovujú rozhodnutia „poverujúce na podpis dohody“. Keďže cieľom návrhu je dostať povolenie na podpis dohovoru, procesnoprávnym základom je článok 218 ods. 5 ZFEÚ.

Hmotnoprávny základ závisí predovšetkým od cieľa a obsahu pripravovaného aktu. Z judikatúry vyplýva, že ak preskúmanie opatrenia Únie preukáže, že toto opatrenie sleduje dvojaký cieľ alebo obsahuje dve zložky, a ak jeden z týchto cieľov alebo jednu z týchto zložiek možno označiť za hlavný cieľ alebo hlavnú zložku, zatiaľ čo druhý cieľ alebo zložka má doplňujúcu povahu, musí byť opatrenie založené na jedinom právnom základe, a to na tom, ktorý si vyžaduje hlavný alebo prevažujúci cieľ alebo zložka.

Dohovor sa do veľkej miery zhoduje so smernicou o trestných činoch proti životnému prostrediu. Vzhľadom na to, že hlavným cieľom dohovoru je stanoviť minimálne pravidlá vymedzenia príslušných trestných činov, stanoviť minimálne normy pre sankcie a stanoviť minimálne normy pre iné opatrenia na účinnejší boj proti trestným činom proti životnému prostrediu, je právny základ smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu, článok 83 ods. 2 ZFEÚ, zároveň hmotnoprávnym základom pre uzavretie dohovoru.

• Právomoc Únie

Charakter medzinárodných dohôd („výlučných dohôd EÚ“ alebo „zmiešaných“) závisí od právomocí Únie v súvislosti s konkrétnym predmetom.

V článku 3 ods. 2 ZFEÚ sa stanovuje, že Únia má výlučnú právomoc „uzavrieť medzinárodnú dohodu, [...] ak môžu byť uzavretím zmlúv dotknuté spoločné pravidlá alebo pozmenený rozsah ich pôsobnosti“. Súdny dvor Európskej únie konkrétne objasnil, že „[k]onštatovanie takeého rizika [ovplyvnenia alebo zmeny pravidiel EÚ medzinárodnými záväzkami] nepredpokladá úplnú zhodu oblastí upravených medzinárodnými záväzkami a právnou úpravou Únie“, ale že „také záväzky sa môžu dotknúť rozsahu pôsobnosti spoločných pravidiel Únie alebo ho zmeniť, ak tieto pravidlá už takéto záväzky vo veľkom rozsahu

⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov).

⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV.

upravujú⁹⁾. Pri analýze povahy právomoci Únie sa musia zohľadniť oblasti, na ktoré sa vzťahujú pravidlá EÚ a ustanovenia pripravovanej dohody, ich predpokladaný budúci vývoj, povaha a obsah týchto pravidiel a ustanovení, aby bolo možné určiť, či sa pripravovanou dohodou môže narušiť jednotné a konzistentné uplatňovanie pravidiel EÚ a riadne fungovanie systému, ktorý sa týmito pravidlami zavádza¹⁰⁾.

Vzhľadom na to, že pôsobnosť dohovoru sa vo veľkej miere prekrýva so smernicou o trestných činoch proti životnému prostrediu, uzavretím dohovoru môžu byť dotknuté spoločné pravidlá Únie alebo sa ním môže pozmeniť rozsah ich pôsobnosti v zmysle článku 3 ods. 2 ZFEÚ.

Nový dohovor takmer presne odráža štruktúru, povahu, obsah a rozsah pôsobnosti smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu. Obidva nástroje obsahujú zosúladené ustanovenia týkajúce sa účelu a rozsahu pôsobnosti, terminológie a vymedzení pojmov, trestných činov, zodpovednosti právnických osôb, súdnej právomoci, sankcií a iných opatrení, priťažujúcich okolností, procesných práv a spolupráce, preventívnych opatrení a zapojenia občianskej spoločnosti. Okrem toho sa počas rokovaní z pôvodného návrhu dohovoru, ktorý navrhol PC-ENV, vypustilo niekoľko ustanovení, čo viedlo k ešte väčšiemu zosúladeniu znenia dohovoru so smernicou o trestných činoch proti životnému prostrediu. Vypustené ustanovenia sa týkali napríklad povinností štátu a náležitej starostlivosti, mimovládnych organizácií a občianskej spoločnosti, vzdelávania, zapojenia súkromného sektora a médií, posudzovania tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, protiprávneho rybolovu, zriadenia skupiny expertov na ochranu životného prostredia a boj proti trestným činom proti životnému prostrediu, zapojenia parlamentov do monitorovania a platnosti a preskúmania výhrad. V porovnaní s pôvodným návrhom došlo k významným zmenám aj vo viacerých ustanoveniach, napríklad vo vymedzení pojmu „protiprávny“ a obzvlášť závažného trestného činu (predtým nazývaného „ekocída“), ktoré teraz takmer presne odrážajú obsah smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu.

Pravidlá Únie týkajúce sa trestných činov proti životnému prostrediu platia od roku 2008 a vzhľadom na rastúci význam a vplyv týchto trestných činov budú aj naďalej predstavovať vysokú prioritu a budú sa na úrovni Únie vyvíjať.

Keďže dohovor patrí do oblasti, na ktorú sa vo veľkej miere vzťahujú spoločné pravidlá EÚ, Únia by mala mať výlučnú vonkajšiu právomoc podpísať dohovor za Úniu ako „výlučnú dohodu EÚ“.

V dohovore sa stanovuje, že je otvorený na podpis Európskej únii (článok 53 ods. 1). Dohovor obsahuje aj ustanovenia o výhradách, ktoré umožňujú vo vyhlásení spresniť rozsah pojmu „protiprávny“ a pojmov „vnútroštátne právo“, „vnútroštátne ustanovenia“, „chránený“ a „požiadavka“ používaných vo vymedzení niektorých trestných činov podľa dohovoru.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Neuplatňuje sa.

- **Proporcionalita**

Dohovor neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie politických cieľov účinného boja proti trestným činom proti životnému prostrediu, a preto je v súlade so zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 ods. 4 ZEÚ. Únia už v tejto oblasti uplatnila svoju vnútornú právomoc prijatím smernice o trestných činoch proti životnému prostrediu.

⁹⁾ Vec C-114/12, Komisia/Rada, ECLI:EU:C:2014:2151, body 69 a 70.

¹⁰⁾ Stanovisko 1/13 zo 14. októbra 2014, ECLI:EU:C:2014:2303, bod 74.

Úvahy, ktoré sa vzťahujú na uvedenú smernicu, sa vzťahujú aj na dohovor, keďže vplyv trestných činov proti životnému prostrediu a význam ochrany životného prostredia presahuje hranice a vyžaduje si medzinárodný prístup. V dohovore sa vymedzuje rozsah trestných činov s cieľom zahrnúť všetko príslušné konanie, no s obmedzením sa na to, čo je nevyhnutné a primerané. Trestné činy aj sankcie stanovené v dohovore sú obmedzené na závažné porušenia práva v oblasti životného prostredia, a preto je v súvislosti s nimi dodržaná proporcionalita.

- **Výber nástroja**

V článku 218 ods. 5 ZFEÚ sa stanovuje, že Komisia alebo vysoký predstaviteľ Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku predloží návrhy Rade, ktorá prijme rozhodnutie poverujúce na podpis medzinárodnej dohody. Vzhľadom na predmet plánovanej dohody je vhodné, aby Komisia predložila v tomto smere návrh.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Neuplatňuje sa.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Európska komisia v prípade tohto návrhu nevykonala osobitné konzultácie so zainteresovanými stranami.

Vypracovanie dohovoru bolo spoločným úsilím Výboru expertov Rady Európy pre ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva, do ktorého sa zapojili členské štáty Rady Európy, ako aj pozorovateľské štáty vrátane Svätej stolice.

V súlade so záväzkom Rady Európy spolupracovať s rôznymi zainteresovanými stranami sa na príprave dohovoru podieľali aj zástupcovia občianskej spoločnosti a iných medzinárodných organizácií vrátane Programu OSN pre životné prostredie (UNEP), Úradu OSN pre drogy a kriminalitu (UNODC), globálnej iniciatívy na ukončenie trestnej činnosti týkajúcej sa voľne žijúcich zvierat a rastlín End Wildlife Crime (EWC), združení Wild Legal a Wildlife Justice Commission.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Pozície Únie na rokovania o dohovore boli pripravené v rámci konzultácií s pracovnou skupinou Rady pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (COPEN).

- **Posúdenie vplyvu**

Neuplatňuje sa.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Neuplatňuje sa.

- **Základné práva**

Cieľom dohovoru je zlepšiť životné prostredie, keďže sa naň vzťahuje článok 37 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), a teda aj blaho občanov, pričom má pozitívne vplývať na právo na život (článok 2 charty), právo na nedotknuteľnosť osoby (článok 3), starostlivosť o deti a ich blaho (článok 24), právo na zdravé pracovné podmienky (článok 31) a právo na prístup k preventívnej zdravotnej starostlivosti (článok 35).

Dohovorom sa zabezpečuje nevyhnutnosť a primeranosť každého zásahu do ochrany osobných údajov tým, že sa v ňom zaručuje uplatňovanie primeraných záruk ochrany osobných údajov prenášaných podľa článku 42 dohovoru v súlade s platnými právnymi predpismi a medzinárodnými dohodami.

V dohovore sa dodržiavajú:

- základné právo na slobodu podnikania stanovením zodpovednosti právnických osôb v článku 34 a jasným určením, v ktorých prípadoch bude právnická osoba zodpovedná za trestné činy proti životnému prostrediu, ako aj stanovením sankcií voči právnickým osobám v článku 35 ods. 2, ktoré musia byť účinné, primerané a odrádzajúce, čím sa zabezpečí nevyhnutnosť a primeranosť každého zásahu do slobody podnikania,
- zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov (článok 49 charty) v článku 35 stanovením účinných, primeraných a odrádzajúcich opatrení, v ktorých sa zohľadňuje závažnosť trestného činu, ako aj stanovením prípadov obzvlášť závažného trestného činu v článku 31 a príťažujúcich okolností v článku 36,
- právo nebyť stíhaný alebo potrestaný v trestnom konaní dvakrát za ten istý trestný čin (článok 50 charty – *ne bis in idem*) v článku 37 stanovením možnosti zohľadniť právoplatné rozsudky vydané inou zmluvnou stranou,

a jeho zmluvné strany by ho mali vykonávať a uplatňovať s náležitým ohľadom na tieto práva.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Dohovorom sa stanovujú finančné príspevky nečlenských štátov na činnosti výboru zmluvných strán. Kým všetci členovia Rady Európy budú prispievať do bežného rozpočtu Rady Európy v súlade so Štatútom Rady Európy, zmluvné strany, ktoré nie sú jej členmi, budú posilať mimorozpočtové príspevky. Výšku príspevku nečlenského štátu Rady Európy stanoví Výbor ministrov spoločne s príslušným nečlenským štátom.

5. ĎALŠIE PRVKY

• Plány vykonávania, spôsoby monitorovania, hodnotenia a podávania správ

V dohovore sa stanovuje monitorovací mechanizmus, v rámci ktorého bude výbor zmluvných strán zložený zo zástupcov zmluvných strán monitorovať vykonávanie dohovoru. Bude takisto uľahčovať zber, analýzu a výmenu informácií, skúseností a osvedčených postupov medzi zmluvnými stranami, v prípade potreby bude tiež uľahčovať účinné využívanie a vykonávanie dohovoru a vyjadrovať sa ku všetkým otázkam týkajúcim sa jeho uplatňovania.

• Vysvetľujúce dokumenty (v prípade smerníc)

Neuplatňuje sa.

• Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu

V článku 1 sa vysvetľuje účel dohovoru.

V článku 2 sa vymedzuje rozsah pôsobnosti dohovoru.

Článok 3 zahŕňa vymedzenia dôležitých pojmov používaných v dohovore.

V článku 4 sa stanovuje uplatňovanie zásady nediskriminácie v rámci dohovoru.

V článku 5 sa stanovujú komplexné a koordinované politiky zmluvných strán dohovoru.

V článku 6 sa stanovuje vypracovanie a zverejnenie národnej stratégie.

V článku 7 sa stanovuje, že zmluvné strany vyčlenia finančné a ľudské zdroje.

V článku 8 sa stanovuje odborná príprava odborníkov zmluvnými stranami.

V článku 9 sa stanovuje rozsah zberu údajov a výskumu.

V článku 10 sa uvádzajú všeobecné povinnosti vyplývajúce z dohovoru týkajúce sa prijatia potrebných legislatívnych alebo iných opatrení na predchádzanie trestným činom stanoveným v dohovore.

V článku 11 sa stanovujú opatrenia na zvyšovanie informovanosti.

V článku 12 sa stanovujú trestné činy súvisiace s protiprávnym znečisťovaním.

V článku 13 sa stanovujú trestné činy súvisiace s uvádzaním výrobkov na trh v rozpore s environmentálnymi požiadavkami.

V článku 14 sa stanovujú trestné činy súvisiace s chemickými látkami.

V článku 15 sa stanovujú trestné činy súvisiace s rádioaktívnymi materiálmi alebo látkami.

V článku 16 sa stanovujú trestné činy súvisiace s ortuťou.

V článku 17 sa stanovujú trestné činy súvisiace s látkami poškodzujúcimi ozónovú vrstvu.

V článku 18 sa stanovujú trestné činy súvisiace s fluórovanými skleníkovými plynmi.

V článku 19 sa stanovujú trestné činy súvisiace s protiprávnym zberom, spracovaním, dopravou, zhodnocovaním, zneškodňovaním alebo prepravou odpadu.

V článku 20 sa stanovujú trestné činy súvisiace s protiprávnou prevádzkou alebo uzavretím zariadenia, v ktorom sa vykonávajú nebezpečné činnosti.

V článku 21 sa stanovujú trestné činy súvisiace s protiprávnou prevádzkou alebo uzavretím zariadenia, v ktorom sú prítomné nebezpečné látky.

V článku 22 sa stanovujú trestné činy súvisiace s protiprávnou recykláciou lodí.

V článku 23 sa stanovujú trestné činy súvisiace s vypúšťaním znečisťujúcich látok z lodí.

V článku 24 sa stanovujú trestné činy súvisiace s protiprávnym odberom povrchovej alebo podzemnej vody.

V článku 25 sa stanovujú trestné činy súvisiace s obchodovaním s protiprávne vyťaženým drevom.

V článku 26 sa stanovujú trestné činy súvisiace s protiprávnou ťažbou.

V článku 27 sa stanovujú trestné činy súvisiace s protiprávnym usmrtením, zničením, odchytom a držbou chránených voľne žijúcich živočíchov alebo rastlín.

V článku 28 sa stanovujú trestné činy súvisiace s protiprávnym obchodovaním s chránenými voľne žijúcimi živočíchmi alebo rastlinami.

V článku 29 sa stanovujú trestné činy súvisiace s protiprávnym poškodzovaním biotopov v chránenej lokalite.

V článku 30 sa stanovujú trestné činy súvisiace s inváznymi nepôvodnými druhmi.

V článku 31 sa stanovuje, čo sa považuje za obzvlášť závažný trestný čin.

Článok 32 obsahuje ustanovenia o podnecovaní, napomáhaní a navádzaní pokuse.

V článku 33 sa uvádza, v ktorých prípadoch zmluvné strany stanovia svoju právomoc v súvislosti s dohovorom.

V článku 34 sa stanovuje zodpovednosť právnických osôb.

V článku 35 sa stanovujú sankcie a opatrenia.

V článku 36 sa stanovujú priťažujúce okolnosti.

V článku 37 sa stanovuje možnosť zohľadniť predchádzajúce rozsudky vydané inou zmluvnou stranou.

V článku 38 sa stanovuje začatie a pokračovanie konania.

V článku 39 sa uvádzajú prípady, v ktorých by zmluvné strany mali zvážiť udelenie práva zúčastniť sa na konaní osobám a mimovládny organizáciám.

V článku 40 sa stanovuje medzinárodná spolupráca v trestných veciach.

V článku 41 sa stanovuje možnosť vymieňať si informácie medzi zmluvnými stranami bez predchádzajúcej žiadosti.

V článku 42 sa uvádza, že sa musia dodržiavať pravidlá ochrany údajov obsiahnuté v platných právnych predpisoch a medzinárodných dohodách, ktorými sa upravuje ochrana osobných údajov.

V článku 43 sa stanovuje postavenie obetí v trestnom vyšetrowaní a konaní.

V článku 44 sa stanovuje ochrana svedkov podľa dohovoru.

V článku 45 sa stanovuje ochrana osôb, ktoré oznamujú trestné činy alebo spolupracujú s justíciou podľa dohovoru.

V článku 46 sa stanovuje zloženie výboru zmluvných strán a jeho vnútorné postupy.

V článku 47 sa uvádza, ktorí ďalší zástupcovia musia alebo môžu byť vymenovaní do výboru zmluvných strán.

V článku 48 sa uvádzajú funkcie výboru zmluvných strán.

Článok 49 sa týka vzťahu k iným prameňom medzinárodného práva.

Článok 50 sa týka zmien dohovoru.

V článku 51 sa uvádzajú účinky dohovoru.

Článkom 52 sa upravuje mechanizmus urovnávania sporov týkajúcich sa dohovoru.

V článku 53 sa stanovuje podpis a nadobudnutie platnosti dohovoru.

V článku 54 sa stanovuje pristúpenie k dohovoru.

Článok 55 sa týka územného uplatňovania dohovoru.

V článku 56 sa stanovuje možnosť výhrad k niektorým ustanoveniam dohovoru, najmä možnosť organizácií regionálnej integrácie spresniť rozsah určitých pojmov uvedených v dohovore na základe ich harmonizovaného práva.

V článku 57 sa stanovuje vypovedanie dohovoru.

V článku 58 sa stanovujú prípady, v ktorých sa má vydať oznámenie generálneho tajomníka Rady Európy.

- **Podpis a znenie dohovoru**

Znenie dohovoru sa predkladá Rade spolu s týmto návrhom.

Znenie výhrady sa predkladá spolu s týmto návrhom.

V súlade so zmluvami je na Komisii, aby zabezpečila podpis dohovoru s výhradou jeho uzavretia k neskoršiemu dátumu.

Návrh

ROZHODNUTIE RADY**o podpise, v mene Európskej únie, Dohovoru Rady Európy na ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 83 ods. 2 v spojení s článkom 218 ods. 5,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

keďže:

- (1) Rada 28. septembra 2023 poverila Komisiu, aby sa v mene Únie zúčastnila na rokovaníach o Dohovore Rady Európy na ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva (ďalej len „dohovor“)¹.
- (2) Výbor ministrov Rady Európy prijal dohovor [...] a predpokladá sa, že bude otvorený na podpis [...].
- (3) V článku 53 dohovoru sa stanovuje, že dohovor je otvorený na podpis Európskej únie.
- (4) Dohovor obsahuje ustanovenia o jeho účele a rozsahu pôsobnosti, právnych vymedzeniach pojmov a terminológii, trestných činoch, zodpovednosti právnických osôb, sankciách a iných opatreniach, priťažujúcich a poľahčujúcich okolnostiach, procesných právach a spolupráci, preventívnych opatreniach a zapojení občianskej spoločnosti v súvislosti s trestnými činmi proti životnému prostrediu.
- (5) Európsky parlament a Rada 11. apríla 2024 prijali na základe článku 83 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1203², ktorá je s dohovorom vo veľkej miere zosúladená.
- (6) Vzhľadom na to, že rozsah pôsobnosti dohovoru a jeho hmotnoprávne ustanovenia sa vo veľkej miere zhodujú s rozsahom pôsobnosti smernice (EÚ) 2024/1203 a jej hmotnoprávnymi ustanoveniami, uzavretím dohovoru môžu byť dotknuté spoločné pravidlá Únie alebo sa ním môže pozmeniť rozsah ich pôsobnosti v zmysle článku 3 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Únia má preto výlučnú vonkajšiu právomoc podpísať dohovor.
- (7) S cieľom zabezpečiť súlad medzi dohovorom a smernicou (EÚ) 2024/1203 by Únia mala využiť možnosť stanovenú v článku 56 ods. 3 dohovoru a prostredníctvom

¹ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2023/2170 z 28. septembra 2023, ktorým sa Európska komisia poveruje, aby sa v mene Európskej únie zúčastnila na rokovaníach o dohovore Rady Európy, ktorým sa nahrádza Dohovor na ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva z roku 1998 (ETS č. 172) (Ú. v. EÚ L, 2023/2170, 16.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2170/oj>).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1203 z 11. apríla 2024 o ochrane životného prostredia prostredníctvom trestného práva, ktorou sa nahrádzajú smernice 2008/99/ES a 2009/123/ES (Ú. v. EÚ L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj>).

výhrady spresniť rozsah pojmu „protiprávny“ a ďalších pojmov používaných na účely vymedzenia trestných činov podľa dohovoru.

- (8) Dohovor by sa preto mal v mene Únie podpísať a výhrada by sa mala schváliť.
- (9) [V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska so zreteľom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Írsko (listom z ...) oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto rozhodnutia.] alebo [V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska so zreteľom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.]
- (10) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,
- (11) V súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725³ sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý vydal XXXX⁴ svoje stanovisko,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Týmto sa v mene Únie povoľuje podpis Dohovoru Rady Európy na ochranu životného prostredia prostredníctvom trestného práva s výhradou uzavretia uvedeného dohovoru⁵.

Článok 2

Výhrada sa týmto schvaľuje⁶.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť [...].

V Bruseli

*Za Radu
predseda/predsedníčka*

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁴ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

⁵ Text dohovoru sa uverejní spolu s rozhodnutím o jeho uzavretí.

⁶ Výhrada je uverejnená v Ú. v. EÚ L, [...].